

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 29. januarja 2020*

„Predhodno odločanje – Kmetijstvo – Zaščita geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila – Zaščiteni označba porekla ‚Comté‘ – Manjša sprememba specifikacije proizvoda – Zahtevek za spremembo, ki je predmet tožbe pred nacionalnimi sodišči – Sodna praksa nacionalnih sodišč, v skladu s katero tožba postane brezpredmetna, kadar je Evropska komisija odobrila spremembo – Učinkovito sodno varstvo – Obveznost odločanja o tožbi“

V zadevi C-785/18,

katero predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (državni svet, Francija) z odločbo z dne 14. novembra 2018, ki je na Sodišče prispela 14. decembra 2018, v postopku

GAEC Jeanningros

proti

Institut National de l'origine et de la qualité (INAO)

Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation,

Ministre de l'Économie et des Finances,

ob udeležbi

Comité interprofessionnel de gestion du Comté,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, S. Rodin (poročevalec), D. Šváby, sodnika, K. Jürimäe, sodnica, in N. Piçarra, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za francosko vlado D. Colas, A.-L. Desjonquères in C. Mosser, agenti,

* Jezik postopka: francoščina.

– za Evropsko komisijo D. Bianchi in I. Naglis, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. septembra 2019

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 53 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1), člena 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 664/2014 z dne 18. decembra 2013 o dopolnitvi Uredbe št. 1151/2012 (UL 2014, L 179, str. 17) in člena 10 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 668/2014 z dne 13. junija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe št. 1151/2012 (UL 2014, L 179, str. 36) v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med kmetijskim združenjem za skupno upravljanje GAEC Jeanningros na eni strani ter Institut national de l'origine et de la qualité (INAO) (nacionalni inštitut za poreklo in kakovost, Francija), ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation (minister za kmetijstvo in prehrano, Francija) in ministre de l'Économie et des Finances (minister za gospodarstvo in finance, Francija) na drugi strani glede spremembe specifikacije proizvoda za zaščiteno označbo porekla (ZOP) „Comté“.

Pravni okvir

- 3 V uvodni izjavi 58 Uredbe št. 1151/2012 je navedeno:

„Da bi zagotovili, da registrirana imena označb porekla in geografskih označb ter zajamčenih tradicionalnih posebnosti izpolnjujejo pogoje iz te uredbe, bi morali zahtevke preučiti nacionalni organi zadevne države članice v skladu z minimalnimi skupnimi določbami, vključno z nacionalnim postopkom ugovora. Komisija bi morala nato pregledati zahtevke, s čimer zagotovi, da v njih ni nobenih očitnih napak ter da so upoštevani pravo Unije in interesi zainteresiranih strani zunaj države članice vložnice.“

- 4 Člen 7 te uredbe, naslovljen „Specifikacija proizvoda“, v odstavku 1 določa:

„1. Zaščitena označba porekla ali zaščitena geografska označba je v skladu s specifikacijo, ki vključuje vsaj:

- (a) ime, ki se zaščiti kot označba porekla ali geografska označba, kot se uporablja pri trgovanju ali v skupnem jeziku, in le v jezikih, ki se uporabljajo ali so se v preteklosti uporabljali za opis specifičnega proizvoda na opredeljenem geografskem območju;
- (b) opis proizvoda, vključno s surovinami, če je potrebno, ter glavnimi fizikalnimi, kemijskimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi proizvoda;
- (c) opredelitev geografskega območja, omejenega glede na povezavo iz točke (f)(i) ali (ii) tega odstavka, in po potrebi podatke, ki dokazujejo izpolnjevanje zahtev iz člena 5(3);
- (d) dokazila o tem, da proizvod izvira iz opredeljenega geografskega območja iz člena 5(1) ali (2);

- (e) opis metode pridobivanja proizvoda ter, kjer je to primerno, pristnih in nespremenljivih lokalnih metod kakor tudi informacije o pakiranju, če tako določi skupina vložnikov in zadostno utemelji za posamezni proizvod, da je treba pakiranje opraviti na opredeljenem geografskem območju zaradi zaščite kakovosti ali zagotavljanja porekla ali nadzora, ob upoštevanju prava Unije zlasti s področja prostega pretoka blaga in prostega opravljanja storitev;
- (f) podatke, ki dokazujejo:
 - (i) povezavo med kakovostjo ali značilnostmi proizvoda in geografskim okoljem iz člena 5(1) ali,
 - (ii) kjer je to ustrezno, povezavo med določeno kakovostjo, slovesom ali drugo značilnostjo proizvoda in geografskim poreklom iz člena 5(2);
- (g) ime in naslov organov ali, če sta na voljo, ime in naslov organov, ki preverjajo upoštevanje določb iz specifikacije proizvoda v skladu s členom 37, ter njihove posebne naloge;
- (h) vsa posebna pravila o označevanju zadevnega proizvoda.“

5 Člen 49 navedene uredbe, naslovljen „Zahtevek za registracijo imen“, v odstavkih od 2 do 4 določa:

„2. [...]

Država članica z ustreznimi sredstvi pregleda zahtevek, da se preveri njegova utemeljenost in izpolnjevanje pogojev zadevne sheme.

3. V okviru pregleda iz drugega pododstavka odstavka 2 tega člena država članica sproži nacionalni postopek ugovora, s katerim zagotovi ustrezno objavo zahtevka in določi razumni rok, v katerem lahko katera koli fizična ali pravna oseba s pravnim interesom in sedežem ali prebivališčem na njenem ozemlju vložijo zoper zahtevek.

[...]

4. Če po oceni kakršnih koli prejetih ugovorov država članica meni, da so zahteve iz te uredbe izpolnjene, lahko sprejme pozitivno odločitev in vložijo dokumentacijo zahtevka pri Komisiji. V takem primeru Komisijo obvesti o dopustnih ugovorih, prejetih od fizične ali pravne osebe, ki je zakonito tržila zadevne proizvode in ves čas uporabljala zadevna imena najmanj pet let pred datumom objave iz odstavka 3.

Država članica zagotovi, da se njena pozitivna odločitev objavi in da ima vsaka fizična ali pravna oseba s pravnim interesom možnost pritožbe.

[...]“

6 Člen 50(1) iste uredbe določa:

„Komisija z ustreznimi sredstvi pregleda vsak zahtevek, ki ga je prejela v skladu s členom 49, da preveri njegovo utemeljenost in izpolnjevanje pogojev zadevne sheme. [...]“

7 Člen 53 Uredbe št. 1151/2012, naslovljen „Sprememba specifikacije proizvoda“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Skupina s pravnim interesom lahko zaprosi za odobritev spremembe specifikacije proizvoda.

Zahtevki vsebujejo opis zahtevanih sprememb in razloge zanje.

2. Kadar sprememba vključuje eno ali več sprememb specifikacije, ki niso manjše, se za zahtevek za spremembo uporablja postopek iz členov 49 do 52.

Če so predlagane spremembe manjše, Komisija odobri ali zavrne zahtevek. V primeru odobritve sprememb, ki pomenijo spremembo elementov iz člena 50(2), Komisija te elemente objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Sprememba se v primeru sheme kakovosti iz naslova II šteje za manjšo, če:

- (a) ne zadeva bistvenih značilnosti proizvoda;
- (b) ne spreminja povezave iz točke (f)(i) ali (ii) člena 7(1);
- (c) ne vključuje spremembe imena ali katerega koli dela imena proizvoda;
- (d) ne vpliva na opredeljeno geografsko območje ali
- (e) ne pomeni večjih omejitev za trgovino s proizvodi ali njegovimi surovinami.

[...]“

- 8 Člen 6 Delegirane uredbe št. 664/2014, naslovljen „Spremembe specifikacije proizvoda“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Zahtevek za spremembo specifikacije proizvoda iz člena 53(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012, ki ni manjša, vsebuje izčrpen opis in podrobne razloge za vsako spremembo. V opisu se za vsako spremembo prvotna specifikacija proizvoda, in če je ustrezno, prvotni enotni dokument podrobno primerjata s predlagano spremenjeno različico.

Zahtevek je samozadosten. Vsebuje vse spremembe specifikacije proizvoda, in kjer je ustrezno, enotnega dokumenta, katerih odobritev se zahteva.

[...]

2. Zahtevki za manjšo spremembo specifikacije proizvoda v zvezi z zaščitnimi označbami porekla ali zaščitnimi geografskimi označbami se predložijo organom države članice, v kateri leži geografsko območje označbe. [...] Če država članica meni, da so zahteve iz Uredbe (EU) št. 1151/2012 in določb, sprejetih v skladu z njo, izpolnjene, lahko Komisiji predloži dokumentacijo zahtevka za manjšo spremembo. [...]

V zahtevku za manjšo spremembo se predlagajo samo manjše spremembe v smislu člena 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012. Navedene manjše spremembe se opišejo, navede se povzetek razloga, zakaj se sprememba zahteva, in dokaže, da se predlagane spremembe v skladu s členom 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 uvrščajo med manjše spremembe. Za vsako spremembo se izvede primerjava med prvotno specifikacijo proizvoda, in če je ustrezno, prvotnim enotnim dokumentom ter predlagano spremenjeno različico. Zahtevek je samozadosten in vsebuje vse spremembe specifikacije proizvoda, in kjer je ustrezno, enotnega dokumenta, katerih odobritev se zahteva.

Manjše spremembe iz drugega pododstavka člena 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 se štejejo za odobrene, če Komisija vlagatelja v treh mesecih od prejema zahtevka ne obvesti o nasprotnem.

Zahtevek za manjšo spremembo, ki ni v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, ni dopusten. Tiha odobritev iz tretjega pododstavka tega poglavja za take zahtevke ne velja. Če se zahtevek šteje za nedopusten, Komisija o tem vlagatelja obvesti v treh mesecih od prejema zahtevka.

Komisija javno objavi odobreno manjšo spremembo specifikacije proizvoda, ki ne vključuje spremembe elementov iz člena 50(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012.“

- 9 Člen 10 Izvedbene uredbe št. 668/2014, naslovljen „Postopkovne zahteve za spremembe specifikacije proizvoda“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Zahtevki za odobritev spremembe specifikacije proizvoda za zaščitene označbe porekla in zaščitene geografske označbe, ki ni manjša, se pripravijo v skladu z obrazcem iz Priloge V. Ti zahtevki se dopolnijo v skladu z zahtevami iz člena 8 Uredbe (EU) št. 1151/2012. Spremenjeni enotni dokument se pripravi v skladu z obrazcem iz Priloge I k tej uredbi. Sklic na objavo specifikacije proizvoda v spremenjenem enotnem dokumentu pomeni napotitev na predlagano posodobljeno različico specifikacije proizvoda.

[...]

2. Zahtevki za odobritev manjše spremembe iz drugega pododstavka člena 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 se pripravijo v skladu z obrazcem iz Priloge VII k tej uredbi.

Zahtevkom za odobritev manjše spremembe v zvezi z zaščitnimi označbami porekla ali zaščitnimi geografskimi označbami se priloži posodobljen enotni dokument, če je bil spremenjen, pri čemer se pripravi v skladu z obrazcem iz Priloge I. Sklic na objavo specifikacije proizvoda v spremenjenem enotnem dokumentu pomeni napotitev na predlagano posodobljeno različico specifikacije proizvoda.

Države članice pri zahtevkih, ki izvirajo iz Unije, vključijo izjavo, da po njihovem mnenju zahtevke izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) št. 1151/2012 in določb, sprejetih v skladu z njo, ter sklic na objavo posodobljene specifikacije proizvoda. Zadevne skupine ali organi tretje države zahtevkom, ki izvirajo iz tretjih držav, priložijo posodobljeno specifikacijo proizvoda. Zahtevki za manjšo spremembo v primerih iz petega pododstavka člena 6(2) Delegirane Uredbe (EU) št. 664/2014 vključujejo sklic na objavo posodobljene specifikacije proizvoda za zahtevke, ki izvirajo iz držav članic, in posodobljeno specifikacijo proizvoda za zahtevke, ki izvirajo iz tretjih držav.

[...]“

- 10 Zahtevke za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP „Comté“ je bil odobren s sklepom Komisije z dne 1. junija 2018 (UL 2018, C 187, str. 7).

- 11 V točki 5.1.18. specifikacije proizvoda za ZOP „Comté“ je določeno:

„Krave je treba pomolsti dvakrat dnevno, zjutraj in zvečer ob isti uri, tako da samopostrežna molža ni dovoljena. Uporaba molznega robota je prepovedana.

[...]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 12 Minister za kmetijstvo in prehrano ter minister za gospodarstvo in finance sta 8. septembra 2017 sprejela odlok, ki je omogočil homologacijo specifikacije proizvoda za ZOP „Comté“, kot je bila spremenjena na predlog INAO, da bi se ta specifikacija v skladu s postopkom iz člena 53 Uredbe št. 1151/2012 poslala v odobritev Komisiji.

- 13 Namen te spremembe navedene specifikacije, ki se je štela za manjšo, je bil z dodatkom v točki 5.1.18 te specifikacije prepovedati uporabo molznega robota pri proizvodnji mleka, namenjenega proizvodnji sira Comté.

- 14 Združenje GAEC Jeanningros je s tožbo, vloženo 16. novembra 2017 pri Conseil d'État (državni svet, Francija), predlagalo odpravo navedenega odloka z dne 8. septembra 2017 v delu, v katerem je homologirana ta prepoved.
- 15 Medtem ko je bil ta postopek še v teku, je Komisija na podlagi člena 6(2), tretji pododstavek, Delegirane uredbe št. 664/2014 s sklepom, objavljenim 1. junija 2018 (UL 2018, C 187, str. 7), v skladu s členom 53(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1151/2012 odobrila zahtevek za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP „Comté“ iz postopka v glavni stvari.
- 16 V tem okviru se predložitveno sodišče sprašuje, ali odobritev zahtevka za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP s strani Komisije v skladu s členom 53(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1151/2012 ne povzroči brezpredmetnosti tožbe, ki je bila pri njem vložena zoper akt, s katerim so pristojni nacionalni organi Komisiji v odobritev posredovali novo specifikacijo, ki vsebuje navedeno manjšo spremembo.
- 17 V zvezi s tem predložitveno sodišče navaja, da bi ta razlaga, ki izhaja iz njegove ustaljene sodne prakse, vendarle pomenila, da se ne odloči o zakonitosti zadevne specifikacije.
- 18 Predložitveno sodišče se kljub temu sprašuje o skladnosti svoje sodne prakse s pravom Unije, zlasti s členom 47 Listine, ob upoštevanju vpliva, ki bi ga lahko imela odprava odločbe nacionalnih organov v zvezi z zahtevkom za spremembo specifikacije proizvoda za ZOP na veljavnost registracije, ki jo je opravila Komisija.
- 19 V teh okoliščinah je Conseil d'État (državni svet, Francija) prekinilo odločanje in predložilo to vprašanje za predhodno odločanje:

„Ali je treba člen 53 [Uredbe št. 1151/2012], člen 6 [Delegirane uredbe št. 664/2014] in člen 10 [Izvedbene uredbe št. 668/2014] v povezavi s členom 47 [Listine] razlagati tako, da lahko v posebnem primeru, v katerem je [...] Komisija ugodila zahtevku nacionalnih organov države članice za spremembo specifikacije imena in registracijo [ZOP], čeprav je ta zahtevek predmet tožbe, ki se obravnava pred nacionalnimi sodišči te države, ta sodišča odločijo, da se postopek o sporu, ki ga obravnavajo, ustavi, ali pa morajo ob upoštevanju učinkov morebitne razveljavitve izpodbijanega akta na veljavnost registracije s strani [...] Komisije odločiti o zakonitosti tega akta nacionalnih organov?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 20 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 53(2) Uredbe št. 1151/2012, člen 6 Delegirane uredbe št. 664/2014 in člen 10 Izvedbene uredbe št. 668/2014 v povezavi s členom 47 Listine razlagati tako, da kadar je Komisija ugodila zahtevku organov države članice za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP, lahko nacionalna sodišča, ki odločajo o tožbi v zvezi z zakonitostjo odločbe, ki so jo ti organi sprejeli v zvezi s tem zahtevkom, da bi se ga v skladu s členom 53(2) Uredbe št. 1151/2012 posredovalo Komisiji, odločijo, da o sporu, ki poteka pred njimi, ni več treba odločati.
- 21 Najprej je treba poudariti, da je mogoče specifikacijo, na podlagi katere je bila ZOP registrirana v skladu s postopkom, ki je v ta namen določen v členih od 49 do 52 Uredbe št. 1151/2012, spremeniti ob upoštevanju zahtev iz člena 53 te uredbe. Ta člen v odstavku 2 razlikuje med spremembami, „ki niso manjše“, za katere velja postopek, ki je določen v členih od 49 do 52 navedene uredbe za registracijo ZOP, in „manjšimi“ spremembami, ki so opredeljene v členu 53(2), drugi pododstavek, iste uredbe in za katere velja poenostavljeni postopek, določen v tem členu.
- 22 V obravnavanem primeru ni sporno, da gre za odločbo v zvezi z zahtevkom za manjšo spremembo specifikacije v smislu zadnjenedene določbe.

- 23 Za presojo tega, kako odobritev take spremembe s strani Komisije vpliva na tožbo za odpravo odločbe nacionalnih organov v zvezi s to spremembo, ki jo obravnava nacionalno sodišče, je treba ugotoviti, da Uredba št. 1151/2012 uvaja delitev pristojnosti med zadevno državo članico in Komisijo (glej po analogiji sodbo z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točka 50).
- 24 Sodišče je namreč ugotovilo, da je bil z Uredbo Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 4), ki je določala postopek registracije, ki je v bistvu enak postopku registracije iz členov od 49 do 52 Uredbe št. 1151/2012, uveden sistem delitve pristojnosti, zlasti v smislu, da je lahko Komisija odločitev o registraciji imena kot ZOP sprejela le, če ji je zadevna država članica v ta namen predložila zahtevek, in da je bil tak zahtevek mogoč le, če je ta država članica preverila, da je utemeljen. Ta sistem delitve pristojnosti se razlaga zlasti s tem, da se za registracijo predpostavlja, da je bilo preverjeno, ali je izpolnjeno določeno število pogojev, kar običajno pomeni poglobljeno poznavanje posebnosti v navedeni državi članici, ki jih najlažje preverijo pristojni organi te države (glej po analogiji sodbi z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točka 53, in z dne 2. julija 2009, Bavaria in Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, točka 66).
- 25 Poleg tega so ob upoštevanju pristojnosti odločanja, ki jo imajo tako v tem sistemu delitve pristojnosti nacionalni organi, le nacionalna sodišča pristojna za odločanje o zakonitosti aktov, ki so jih sprejeli ti organi, kot so tisti, ki se nanašajo na zahtevke za registracijo imena, ki pomenijo nujno fazo v postopku sprejetja akta Unije, saj imajo institucije Unije v zvezi s temi akti zgolj omejeno polje proste presoje ali pa tega sploh nimajo, akti teh institucij, kot so odločitve o registraciji, pa so predmet sodnega nadzora Sodišča (glej po analogiji sodbi z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točki 57 in 58, ter z dne 2. julija 2009, Bavaria in Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, točki 70 in 71).
- 26 Iz tega izhaja, da morajo nacionalna sodišča obravnavati nepravilnosti, ki eventualno obstajajo v nacionalnem aktu – kot je tisti v zvezi z zahtevkom za registracijo imena –, tako da po potrebi Sodišču postavijo vprašanje za predhodno odločanje, pri čemer so pogoji v zvezi z nadzorom enaki kot v primeru vsakega drugega dokončnega akta, ki bi, če bi ga sprejel isti nacionalni organ, lahko posegal v položaj tretjih oseb (glej v tem smislu sodbe z dne 3. decembra 1992, Oleificio Borelli/Komisija, C-97/91, EU:C:1992:491, točke od 11 do 13; z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točka 58, in z dne 2. julija 2009, Bavaria in Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, točka 57).
- 27 Sodišče Unije namreč v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU, ni pristojno za odločanje o zakonitosti akta, ki ga je sprejel nacionalni organ, pri čemer te ugotovitve ni mogoče ovreči z okoliščino, da je zadevni akt vključen v postopek odločanja Unije (glej po analogiji sodbo z dne 3. decembra 1992, Oleificio Borelli/Komisija, C-97/91, EU:C:1992:491, točki 9 in 10).
- 28 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 51 do 59 sklepnih predlogov, je mogoče to sodno prakso, povezano s postopkom registracije ZOP, prenesti na postopke za spremembe, tako za manjše kot za večje, opisane v točki 21 te sodbe.
- 29 V zvezi s tem je bilo glede zahtevkov za večje spremembe specifikacije proizvoda za ZOP v zadevni točki 21 navedeno, da se v skladu z napotilom v členu 53(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 1151/2012 zanje uporabi isti postopek kot za registracijo ZOP.
- 30 Za zahtevke za manjše spremembe, kot je ta iz postopka v glavni stvari, ki spadajo na področje uporabe člena 53(2), drugi pododstavek, te uredbe, se v skladu z določbami člena 6(2) Delegirane uredbe št. 664/2014 in člena 10(2) Izvedbene uredbe št. 668/2014 uporabi poenostavljeni postopek, ki pa je v bistvenem podoben navedenem postopku registracije, saj prav tako uvaja sistem delitve pristojnosti

med organi zadevne države članice in Komisijo glede, prvič, preverjanja skladnosti zahtevka za spremembo z zahtevami, ki izhajajo iz teh uredb in Uredbe št. 1151/2012, ter, drugič, odobritve tega zahtevka.

- 31 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 26 te sodbe, naloga nacionalnih sodišč, da obravnavajo nepravilnosti, ki jih eventualno vsebuje nacionalni akt, ki se nanaša na zahtevek za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP, kot je odlok z dne 8. septembra 2017 iz postopka v glavni stvari.
- 32 V tem okviru je treba spomniti, da morajo sodišča držav članic v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča na podlagi načela lojalnega sodelovanja, določenega v členu 4(3) PEU, zagotoviti sodno varstvo pravic, ki jih imajo posamezniki na podlagi prava Unije, poleg tega pa člen 19(1) PEU državam članicam nalaga, naj določijo pravna sredstva, ki so potrebna za zagotovitev učinkovitega sodnega varstva na področjih, zajetih s pravom Unije (sodbi z dne 8. novembra 2016, Lesoochranárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, točka 50, in z dne 26. julija 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, točka 29).
- 33 Ta obveznost držav članic ustreza pravici do učinkovitega pravnega sredstva pred nepristranskim sodiščem, določeni v členu 47 Listine, ki pomeni potrditev načela učinkovitega sodnega varstva (glej v tem smislu sodbi z dne 26. julija 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, točki 30 in 31, ter z dne 26. junija 2019, Craeynest in drugi, C-723/17, EU:C:2019:533, točka 54) in ki je poleg tega v zvezi s postopkom registracije navedena v členu 49(4) Uredbe št. 1151/2012.
- 34 V obravnavanem primeru je torej treba glede na to načelo ugotoviti, ali lahko nacionalno sodišče, ki mu je predložena tožba zoper akt nacionalnih organov v zvezi z zahtevkom za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP v smislu člena 53(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1151/2012, šteje, da o sporu, ki poteka pred njim, ni več treba odločati, ker je Komisija temu zahtevku za spremembo ugodila.
- 35 V zvezi s tem, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 58 sklepnih predlogov, so odločbe nacionalnih organov o manjših spremembah izvzete iz izključne pristojnosti sodišča Unije, ker gre za avtonomne akte, ki so nujni za to, da se lahko Komisija pozneje o teh spremembah izreče. Ob upoštevanju zelo omejenega polja proste presoje, ki ga ima Komisija v zvezi s tem, pa so odločbe nacionalnih organov tiste, v katerih so resnično upoštevani vsi elementi, ki upravičujejo odobritev teh sprememb specifikacij.
- 36 Iz tega sledi, da sklep, s katerim Komisija odobri tak zahtevek za spremembo, temelji na odločbi, ki jo v zvezi s tem zahtevkom sprejmejo organi zadevne države članice, in je zato nujno pogojen s to odločbo, to še toliko bolj, ker je polje proste presoje, ki ga ima Komisija pri tej odobritvi, v bistvu – kot je razvidno iz uvodne izjave 58 Uredbe št. 1151/2012 – omejeno na preveritev, da zahtevek vsebuje zahtevane elemente in ne vsebuje očitnih napak (glej po analogiji sodbi z dne 6. decembra 2001, Carl Kühne in drugi, C-269/99, EU:C:2001:659, točka 54, in z dne 2. julija 2009, Bavaria in Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, točka 67).
- 37 V teh okoliščinah bi to, da mora nacionalno sodišče, ki odloča o tožbi, ki se nanaša na zakonitost odločbe nacionalnih organov v zvezi z zahtevkom za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP, šteti, da o tej tožbi ni več treba odločati, ker je Komisija ta zahtevek odobrila, ogrozilo učinkovito sodno varstvo, ki ga mora to sodišče zagotoviti glede takih zahtevkov za spremembo.
- 38 To *a fortiori* velja, ker postopek v zvezi z zahtevkom za manjšo spremembo specifikacije, vzpostavljen s členom 53(2), drugi pododstavek, Uredbe št. 1151/2012, drugače od tega, kar je določeno v zvezi s spremembo specifikacije, ki ni manjša, ne določa možnosti vložitve ugovora zoper predlagano

spremembo. V teh okoliščinah je tožba, ki se nanaša na zakonitost odločbe nacionalnih organov o odobritvi tega zahtevka za manjšo spremembo, za fizične ali pravne osebe, ki jih taka odločba zadeva, edina možnost, da tej odločbi nasprotujejo.

- 39 Morebitna odprava te odločbe nacionalnih organov bi odvzela podlago za sklep Komisije in bi zato narekovala ponoven pregled zadeve s strani Komisije (glej v tem smislu sodbo z dne 26. oktobra 2017, *Global Steel Wire in drugi/Komisija*, od C-454/16 P do C-456/16 P in C-458/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:818, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 40 Glede na navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 53(2) Uredbe št. 1151/2012, člen 6 Delegirane uredbe št. 664/2014 in člen 10 Izvedbene uredbe št. 668/2014 v povezavi s členom 47 Listine razlagati tako, da kadar je Komisija ugodila zahtevku organov države članice za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za ZOP, nacionalna sodišča, ki odločajo o tožbi v zvezi z zakonitostjo odločbe, ki so jo ti organi sprejeli v zvezi s tem zahtevkom, da bi se ga v skladu s členom 53(2) Uredbe št. 1151/2012 posredovalo Komisiji, ne morejo zgolj iz tega razloga odločiti, da o sporu, ki poteka pred njimi, ni več treba odločati.

Stroški

- 41 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 53(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, člen 6 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 664/2014 z dne 18. decembra 2013 o dopolnitvi Uredbe št. 1151/2012 in člen 10 Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 668/2014 z dne 13. junija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe št. 1151/2012 v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da kadar je Evropska komisija ugodila zahtevku organov države članice za manjšo spremembo specifikacije proizvoda za zaščiteno označbo porekla, nacionalna sodišča, ki odločajo o tožbi v zvezi z zakonitostjo odločbe, ki so jo ti organi sprejeli v zvezi s tem zahtevkom, da bi se ga v skladu s členom 53(2) Uredbe št. 1151/2012 posredovalo Komisiji, ne morejo zgolj iz tega razloga odločiti, da o sporu, ki poteka pred njimi, ni več treba odločati.

Podpisi